

VALMIERAS ĶĪMIĀS

Pirmdien, 3. augustā

— Sveika, Arija! Tu sodien pirmo dienu pēc atvaļinājuma. Vai labi atpūties? Ko dariji? Kur biji?

— Jā, nu atkal darbā iekšā. Atvaļinājums paskreja tik ātri... Lielāko laiku jautāties ar dažādiem saimnieciskiem darbiem. Tepat «Gaujā» rāvēšana, ogas, ievārījumi. Valkas rajona Ergemē pie vīra brāļa rāvēties pa sienu plāvu, par darzu. Bet visa tā sīrādāšana, protams, sniedza arī gandarījumu un alpūtu.

— To var redzēt. Esi jauki iedegusi. Un atvaļinājuma laikā tev iekrita liela jubileja.

— Jubileja un gatavošanās tai pašmē nedēļu. Tā bija atkal viena no reizēm, kad satikāmies kopā radi, draugi. Man ir septiņi brāļi un māsas, tiem visiem ģimenes, arī Brunim un Zinai, kuri jau aizsaulē. Bija arī svinības ceļā, vislielākais prieks un pārsteigums — par klasesbiedriem, ar kuriem kopā beidzu bijisu 11 varoņu komjaunāšu vidusskolu. Biju apsvēciņi tepat no Valmieras, no Ķekabpils, Rīgas, Viļķenes. Atnāca daudzi tādi, par kuriem ne sapņos nerādājis, ka viņi man varētu speciālu uzmanību veltīt.

— Tad jau nu gan būs izrunāts, ka tavā raksturā 50 procenti ir vērmeles.

— Dažreiz jau nu varbūt runāju arī ne visai diplomātiski. Saku, ko domāju, izlikšanos neciešu. Daudziem tas nepatīk.

— Vai prātā nāca arī rūpnīca? Kā mēs te izskatījāms no atvaļinājuma tālām raugoties?

— Gribi vai ne, bet rūpnīca ir domas par to ir saaugušas ar katru no mums. Par darbu domas nā-

ca prātā ik vakaru un rītū. Vairākkārt man zvanīja, prasīja, ko un kā darīt attiecīgajās situācijās. Pienāca 4 iekārtas, uz kurām tūn grīstes ritošas, šīs ir domātas smalkākam tekstam, itāļiem. Domājam, kur montēt, kā iepakot gatavo produkciju.

— Tad jau jāpauz, kā itāļi ir apmierināti ar to, ko sūtāt pašlaik.

— Nesen saņēmām telegrammu par turpmāko sadarbību ar nelielām pretenzijām. Viņi saņemusi rītuļus, kuri sabrukušī, tos grūti notīt. Tā ir transportēšanas un pakojšanas vaina. Aprīlī aizgāja krava, bet pasūtītāis furgons izradījās šaurāks, tājā nevarēja precīzi iekraut produkcijas kastes. Iekraujot tika izkustinātas kartona karbas saturošas skavas. Un ceļā tās, protams, sabojājas vēl vairāk. Ideāli būtu, ja paketes nevis ar autokāriem vestu uz noliktavu, bet krautu transportā uzreiz no pakotavas. Līdz šim sūtījām 19—20 tonnas, tas bija apmēram 30 paketes. Tagad, lai ceļā tās neguletū viena uz otras, sūtīsim apmēram 15 tonnas, 19 paketes. Līdz ar to sadrāzīnās transports.

— Vai taš ir izdevīgi? — Nezinu teikt. Bet mēs tomēr saņemām kaut kādu valūtu.

— Kādi darbi tevī sodien sagādija?

— No krāšņim minimālī nāk diegs. Vairākām spēlētājam nav darba. Visus satrauc, ka nav naudas, vēl visi nav avansu saņēmuši. Bet patīkami, ka parviedoja iekšējais pagalmis, tur asfaltē.

— Kas tev šobrīd sagādā patīku?

— Iesāku «Tibo dzimtu» parlasīt. Sekoju olimpiādei, pārdzīvoju par mūsu Ķiksi. Ozolva uzvaras dēļ apbrīnājos aiz prieka. Gaidu vēl kādu brīvu brīdi, lai varētu ielūkoties Aboltīņa «Biju biedrs, tagad — kungs».

— Tas viss?

— Pricējāos, ka no Nitras ieradusies Vika un Jūliuss. Vika, kas strādāja ražošanas daļā un apprecējās ar slovāku. Būs sirsnīga likšanās, uzziņāšu, ka viņiem tur klajās.

— Sveicini atbraucējus, bet tev — visu labu.

Spēlēšanas nodaļas priekšnieci **ARIJU PENCI** interveja **VIZMA LEJSTRAUTA**

APBALVOJUMI

Par ilggadēju un nevainojamu darbu ar rūpnīcas Goda rakstu un

naudas prēmiju apbalvotas 7. ceha kontrolieres **GAĻINA POPJUKA** un **ŅINA KĻAVIŅA**.

«ĶĪMIJA — 92»

Rūpnīcas tehniskajā daļā rit gatavošanas darbi, lai piedalītos starptautiskajā izstādē «Ķimija — 92», kas jau kļuvusi tradicionāla un notiek Maskavā. Dokumenti par daļību jau ir izsūtīti, pašlaik tiek gatavoti produkcijas paraugi stikla lodrītnē, stikla grīstei (rovingam), visa vaida stikla lentām, stikla konstrukciju audumiem, ieskaitot jaunus, vateļinam, dekoratīvajam audumam, sādzes sietam, tenisa raketei. Visam jābūt gatavam līdz 1. septembrim.

VALSTS VALMIERAS STIKLA SKĪDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Izaikā kopā 1979. g. 26. oktobra

CETURTDIEN, 1992. gada 6. augusta

Nr. 29 (604)

STĀVOKĻIS NEUZLABOJAS

Kārtējā operatīvā sanāksme sākās ar rūpnīcas direktora **INARA POLAKA** informāciju par patreizējām visaktuālākajām problēmām. Viņš teica, ka jūlijā produkcijas ražošana veikta par 101 procentu, produkcija par 83 miljoniem rubļu nodota noliktavās, par 77 miljoniem nosūtīta piercējiem. Bet ienākusi tikai 40 miljoni rubļu (32 miljoni līdz 15. jūlijam, bet mēneša otrajā pusē — tikai astoņi miljoni). Par nosūtīto produkciju līdz šim vēl nav saņemti 330 miljoni rubļu. Taču nauda vajadzīga gan samaksai par materiāliem, izējvielām, energoresursiem, maksājumiem budžetā, algām un citām vajadzībām. Vēl līdz otrdienai nebija iespējams pilnībā izmaksāt strādājošiem avansu par jūliju, bet jau tuvojas algas izmaksas diena — 11. augusts...

Tālāk direktors informēja par sanāksmi Latvijas Republikas Ministru Padomē, par tikšanos ar banku un finansu inspekcijas darbiniekiem. Patlaban izveidojies stāvoklis, ko var dēvēt par kritisku. Sakarā ar Latvijas rubļa atzīšanu par vienīgo maksāšanas līdzekli radies daudz neskaidrību norēķinos ar Krieviju un citām valstīm — bijušās PSRS republikām, kur arī sāk ieviest savu valūtu. Daudz neskaidrību ir banku

darbībā, daudzkārt jūtams arī kompetences trūkums. Ļoti bargas ir Starptautiskā valūtas fonda prasības, lielus līdzekļus no valsts budžeta prasa ļoti nelabvēlīgais stāvoklis lauksaimniecībā. Nav istas skaidrības par gaidāmo darba algas paaugstinājuma līmeni (mūsu rūpnīcā vidējā alga ir zem republikas līmeņa) un citām finansu problēmām. Nav skaidrības arī par valūtas uzkrājumiem un izlietojumu. Atskan prasības no valdības puses, lai uzņemumi, kuriem ir valūta, tos nodotu vai aizdotu lauksaimniecības finansēšanai, taču uzņēmumi tam piekrist negrib, jo tiem pašiem ir daudz vajadzību, ko var īstenot vienīgi ar valūtu. Piemēram, mums bija jārealizē 100 tūkstoši vācu marķu, lai rastu līdzekļus norēķiniem ar «Latvijas naftu».

Rūpnīcas vadība un attiecīgi dienēsti nepārtraukti nodarbojas ar minētajiem un citiem jautājumiem, lai nodrošinātu rūpnīcas normālu funkcionēšanu un ražošanas vajadzībām. Pagaidām ražošana nav jāpārtrauc, norādīja direktors, jāmeklē jaunās iespējas produkcijas atjaunināšanai un realizācijai, finansiālo grūtību pārvarēšanai. Ir jāstrādā, jātaupa visur un vienmēr, sevišķi energoresursu un deficīte materiāli, jārūpējas par materiālo vērtību saglabāšanu.

Operatīvajā sanāksmē rūpnīcas direktors stādīja priekšā jaunū 5. ceha priekšnieku **Gintu Briedi** (atēļa). Cerībā uz ciešu sadarbību ar redakciju mūsu korespondents aicināja viņu uz sarunu, lūdza pastāstīt nedaudz par sevi, par pirmo iepazīšanos ar mūsu uzņēmumu.

— Valmierā beidzu bijūšu Vēstura vidusskolu, iestājos Latvijas Universitātes tirdzniecības fakultātē (tagad tā ir pārdēvēta par komerczinības). Biju iesaukts armijā, pēc dienesta turpināju mācības augstskolā kā rūpnīcas stipendiāts. Sogad pabeidzu 4. kursu kā teicamnieks. Nepārtraucot studijas, 1992. g. martā sāku strādāt ražošanas daļā par ekonomistu. Tad sekoja rūpnīcas administrācijas piedāvājums uzņemties 5. ceha vadību.

Tādi isumā ir Ginta pirmie soļi mūsu uzņēmuma darba kolektīvā. No sarunas ar Gintu uzzināju, ka viņam piemīt vairākas interesantas un nopietnas aizraušanas: viņš bija aktīvs aīrešanas slalomists (vairākkārt piedalījies un guvis uzvaru Latvijā un bij. PSRS čempionātos, Pasaules kausa izcīņā Francijā), tagad sava prieka pēc

Bez iluzijām, ar apņēmību

šād tad atceras sportošanu un pabrauc ar laivu. Viņš ir beidzis mūzikas skolu (klavieres), būdams dienestā, mācījās spēlēt uz akordeona. Brīvi pārvalda angļu sarunvalodu. Iesācis būvēt māju.

— Attiecībā uz jauno amatu var skaidri saprast, ka Gints, piekristot 5. ceha vadīšanai, nelolo īpašas ilūzijas, jo tas ir patiešām viens no sarežģītākajiem un grūtākajiem ražošanas iecirkņiem uzņēmumā. Bet uzņēmība ir, domas, ka iesākt darbu, ir nopietnas un perspektīvas. Galvenais, — teica Gints, — ir ceļu padarīt par rentablu, lai ražošanas nestu peļņu, tādās iespējas ir. Atliek jaunajam ceha priekšnie-

kam novēlēt veiksmi un ieceru papildījumu.

Ar **GINTU BRIEDI** tikās **LOLITA DREIMANE**

PIRMIE 40000

Otrdien uz Osaces stikla skīdras rūpnīcu (Vācijā) tiks nosūtīta pirmā stikla audumu partija. Ausšanas ceha ļaudis nopietni pasīrādājuši, lai visi 40 tūkstoši auduma ietnri

būtu kvalitatīvi un atbilstu pīrcēja augstajām prasībām. Ļoti rūpīgi strādās arī pie auduma iepakojšanas un iekraušanas autotransportā.

Pa Sēdermanlandes akmeņainajiem mežiem

No pasaulē plašākajām orientēšanas sporta sacensībām «O-Ringen», kas risinājas Zviedrijas pilsētās Sedertales apkārtnē, atgrieziesies mūsu rūpnīcas komanda. Kā jau solījām «Valmieras Ķimijā» lasītājiem, redakcijā bija ieradusies šo sacensību aktīvie dalībnieki **ANITA DUDELE, MARIJA GAISAIS** un **MARIS STRAUTNIEKS**. Sniedzam viņu stāstījuma izklāstu, papildinātu ar dažiem materiāliem no zviedru izdevumiem un laikraksta «Sports».

Mūsu delegācija 30 cilvēku sastāvā ar rūpnīcas autobusu «Ikaruss» devās ceļā uz Zviedriju 15. jūlijā vakarā. Brauciena maršruts veda pa Latvijas, Krievijas, Somijas un Zviedrijas ceļiem. Pirmās piedziņojums gadījās jau Igaunijā — izsprāga riepa. Nācās nopirkt jaunu par savu naudu. Labi, ka gadījās atsaucīgi ļaudis. Tālāk — Sankt-pēterburga, Viborga, Helsinki. Somijas galvaspilsētā sarīkojām nelielu ekskursiju kājām. Apskatījām unikālu, klinīti izbūvētu baznīcu, kurā bieži notiek arī koncerti (afī-

šās bija arī Latvijas maaslinieku uzvārdi). Tāpat apmeklējām dižā somu komponista Sibeliusa piemiņas vietu. Tālāk — uz Turku līdz Nantales ostai, kur jau gaidīja prāmis, kas savieno Somiju ar Zviedriju. Ceļā uz sacensību vietu bija iespējams iepazīties arī ar Zviedrijas galvaspilsētu Stokholmu. 18. jūlijā rūpnīcas komanda ieradās sacensību vietā. Tā atrodas 38 km no Stokholmas.

Sedertāle ir vieta, kur krustojas zemes un ūdens ceļš. Jau kopš seniem laikiem tā pazīstama kā sa-

likmes mežs un kā sapulcešanās vieta. Jau pirms 5000 gadiem šeit izveidojās apmetnes. XIV gadsimtā Sedertālei piešķīra pilsētas tiesības. 1819. gadā pabeidza Sedertāles kanālu un 1849. gadā pilsētā atvēra jūras peldes, un tā kļuva par modernu kurortu. 1860. gadā tika izbūvēts dzelzceļš. Sāka plaukt uzņēmumi un augt rūpnīcas. Sodiens Sedertāle ir industriāla pilsēta ar internacionālu raksturu un vēl joprojām satiksmes mezgls. Pilsētu šķērso divas no Zviedrijas autostrādēm. Top vairāk nekā 2 km garais jaunais Igelstas līcis, kas bus Eiropā garākais un skaistākais. Pilsētā ir 82 tūkstoši iedzīvotāju. 32 pamatskolas pagājušajā mācību gadā mācījās vairāk nekā 8 tūkstoši bērni, bet trijās ģimnāzijās — turpat 3 tūkstoši audzēkņu. Interesantas (Nobeļgums-2. lappuse.)

● Sedermanlandes komūnas centrs — Sedertāle.

Pa Sēdermanlandes akmeņainajiem mežiem

«VITRIUM» — MŪSĒJAIS

(Sākums 1. lpp.)

santi atzīmēt, ka iecelotāju bērni var izmantot brīvprātīgās mājvalodas sludnas. Tās aptver 35 dažādas valodas, kuras mācās 2700 skolēnu. Pilsētā ir arī medicīnas skola ar 400 audzēkņiem. Komunā ir arī citas mācību iestādes.

Sēdertālē atbalsta kultūru vairāk nekā daudzās citās zviedru pilsētās. Apmēram 60 biedrības nodarbojas ar teātri, mūziku, ieliskiņo mākslu, kino, dejošanu un kora dziesmām. Pilsētas bibliotēku katru dienu apmeklē apmēram divarpus tūkstoši cilvēki. Te var ne tikai iasit, bet arī savus ciltsrakstus, bet arī spēlēt šahu, klausīties mūziku, kā arī saņemt grāmatas pēc abonementiem.

Sēdertālē ir senas sporta tradīcijas. Te darbojas viens no Zviedrijas spēcīgākajiem hokeja klubiem, trīskāršīgie Zviedrijas čempioni basketbola vīriem, no Sēdertāles IFK nāk liela daļa Zviedrijas orientēšanas sporta elites. Saja pilsētā dzimis un izaudzis slavenais zviedru tenisists Bjerns Borgs, kurš ir pieckāršējais Wimbledonas turnīra uzvarētājs. Te darbojas 500 biedrību ar vairāk nekā 100 tūkstošiem biedru. Tas nozīmē, ka katrs iedzīvotājs darbojas vismaz vienā biedrībā. Sēdertālē ir ista sporta pilsēta.

Ģeogrāfiskais atālums starp Sēdertāli un Latviju nav sevišķi liels. Šobrīd turpāt divdesmit pilsētas uzņēmumiem ir tirdzniecības sakari ar Baltiju. Tam šodien var pievienot plašu sadarbību sporta jomā, bez kuras nevarētu notikt «O-Ringen» sacensības.

Pilsētas pašvaldības priekšsēdētājs Konni Andersons savā apsvēikumā sacensību dalībniekiem no Baltijas valstīm uzsvē, ka viņam un daudziem Sēdertāles iedzīvotājiem sevišķi lielu prieku sagādā

las, ka viņi var sveikt viesus no Baltijas savā pilsētā.

Pabeigusi nelielu iepazīšanos ar Sēdertāles pilsētu, atgriezīsimies pie mūsu galvenās tēmas.

Sacensību dalībniekus sagaidīja ļoti viesmīgi. Ezera krastā armijas valsts pilsētiņā tika izvietoti visi 3000 sacensību dalībnieki no Baltijas valstīm. Par ēdināšanu arī bija parūpējušies armijas viri. Katram sacensību dalībniekam izsniedza polietilēna maisiņu, kurā atradās dalībnieka numurs, katras dienas starta laiks un citi izziņas materiāli un vairākas patīkamas mantijas.

Nākamajā dienā devāmies treniņa distancē. Lija lietus un tas sevišķi apgrūtināja mūsu sportistus. Lieta tā, ka apvidus ir ļoti nepārasts — akmeņains, ceļā ir gan purvi, gan klinčis. Un mūsu orientieristiem ar saviem nepiemērotajiem apaviem tas sagādāja papildus grūtības, jo bija ļoti slidsens. Citu valstu orientieristiem ir speciāli apavi šim sporta veidam, bet pie mūsu nabadzības tas pagaidām ir tikai sapnis... Labi vēl, ka treniņos (vēlāk arī sacensībās) nevienam mūsu orientieristiem neuguva nopietnas traumas. Bet citiem bija gan laužas kājas un citas smagas traumas.

Jau minējām, ka šīs sacensības ir plašakas pasaulē. «O-Ringen» sacensības šoreiz bija pietiekami vairāk nekā 20 tūkstoši orientieristu. Katru dienu uz starta nostājās 17—18 tūkstoši. Tas bija grandiozs skats, kuru nemaz nevar aprakstīt — tas ir jāredz pašam. Ļoti lieli bija norganizēta dalībnieku nogādāšana no centra, kura dzīvoja orientieristi, līdz sacensību vietai. Starti noritēja laikā no pl. 8 līdz 13. Pirms tam sportistus atveda uz finiša vietu, kur viņi nolika savas mantas, iesprauda klubā zīmi un tad devās uz startu. Katru dienu jauni starti, jauni maršruti, atkarība no vecuma un meistarības. Pavisam dalībnieki bija sadalīti apmēram 80 grupās.

Sacensību norisi sevišķi neapkrāstīsim, jo to kārtība ir tāda pati kā jebkuras orientēšanas sacensības. Tikai, kā jau minēts, distance bija ievērojami smagāka un sarežģītāka nekā mūsmājās, jo nociestās bija apvidus reljefs. Varam tikai teikt, ka visi mūsu komandas dalībnieki distancē sekmīgi beidza. No vislabākās puses sevi parādīja mūsu veterāni, kā, piemēram, **Voldemārs Dudelis**. Labu rezultātu uzrādīja **Inese Labrence**, **Gundega Suldrīka**, **Ilze Ligate** un vairāki citi. Bet galvenais šoreiz nebija par katru cenu uzvarēt, bet gan piedalīties šajā grandiozajā orientēšanas sporta festivālā.

Māris Strautnieks sevišķi uzvēra, ka šis brauciens un starti «O-Ringen» sacensībās ir vislabākais apbalvojums un gandarījums mūsu orientēšanas sporta veterāniem un labs stimuls turpmākajam treniņu un sporta darbam jaunās paaudzēs orientieristiem. Viņš vēlreiz izteica nožēlu, ka uz Sēdertāli šoreiz nevarēja ikt **Jānis Cēsnijs**, **Andris Brūnāns** un arī **Aldis Zeibots**, kaut arī viņš pēdējos gados vairs nepiedalās sacensībās, taču ir bijis viens no šī sporta aizsācējiem rūpnicā.

Sacensībās, kuras piedalījās vairāk nekā 30 valstu orientieristi, valdīja ista sportiska un draudzīga atmosfēra. Sevišķi labvēlīga attie-

operativitāti, atsaucību un viesmīlību. Nebija aizmirsti arī kultūras pasākumi. Slodze gan bija pama- tīgā, taču mūsējie vakaros labprāt devās uz dejām, koncertiem, kinoizrādēm, citiem kultūras pasākumiem.

Mūsu komandas dalībnieki sevišķi uzvēra arī sacensību organizatoru lielās rūpes par ekoloģiju. Pirms sacensībām visi meža dzīvnieki tika nodalīti lielos voljeros, lai zvēri netraucētu sportistus un lai viņus neiztraudītu. Distances bija izraudzītas tā, lai cilvēki nodarītu pēc iespējas mazāku jaunu dabai, kura Zviedrijā ir patie šam skaista un valdzinoša. Par to

smē bija pret baltiešiem. Kopā ar citiem iepni pļuvoja Latvijas, Lietuvas un Igaunijas karogi. Daudzās sarunās un tikšanās reizēs baltieši izvirzīja uzmanības centrā. Liela bija arī praktiskā palīdzība. Katram dalībniekam no Baltijas valstīm zviedri bija ieguldījuši vairāk nekā 1000 kronu (kopā rēķinot ar visu ēdināšanu — pat 1500 līdz 2000 kronu). Sos līdzekļus sagādāja galvenokārt privatuzņēmēji, dažādas firmas. Atsevišķi individuālie sponsori ziedoja pat līdz 100 tūkstošiem kronu.

Ļoti augsta bija sacensību organizācija. Jau iebraucot sacensību vietā, katram dalībniekam pasniedza bagātu informatīvo materiālu. Operatīvi tika apkopoti (ar kompjūteru palīdzību) katras dienas rezultāti katrai grupai, katrai distancē un izdalīti delegācijām. Mēvairojumi darbojas tiesnešu kolēģija, teicama bija apģāde, medicīniskā palīdzība. Ar vārdu sakot, vēlreiz varēja parliecināties par zviedru organizatoriskajām spējām.

jāpadomā arī sacensību organizētajiem pie mums: kāds režimē izskatās mūsu mežs un plavas pēc orientēšanas sacensībām?

Sacensībām bija daudz sponsoru, kas ne tikai finansēja tās, bet izmantoja arī savu izstrādājumu reklamai un realizācijai. Piemēram, piektajā finiša koridorā firma «Ostmarteren» katram dalībniekam uzdevināja kreklīnus kā suvenīru. Vienā vakarā visi dalībnieki tika aicināti uz garas siera maizes veidošanu vairāk nekā 600 metru garumā. Galdīpi divām kārtām rindoja apkārt apbalvošanas laukumam. Maize, sviests, siera rituļi. Zied sviestu uz maizes, nem siera nazi, rēķinot. Kad siera maizes aplis beidzies, visi tiek — pie ēšanas. Originali un garšīgi.

Un tā nemanot aizritēja piecas dienas. Tas atmiņā paliks ilgu gadu, ja ne visu mūžu. Daudziem mūsējiem tas bija pirmais brauciens uz ārvalsti, visiem tik plavas un grandiozas, bet arī negaidīti sarežģītas un grūtas sacensības. Brauciens mājup noritēja bez sevišķiem notikumiem.

Mūsu sarunas noslēgumā visi fas dalībnieki lūdza vēlreiz izteikt atzīnību rūpnicas administrācijai, bez kuras atbalsta nebūtu iespējams uz šīm sacensībām nokļūt. Paldies par autobusu, paldies šoferim **Gunarim Rāvičam** un **Guntim Skratīnam**. Skaisti un ērti bija ašanās ceļa sociālās rehabilitācijas iecirkņi šūtie sporta tērpi; kuras rūpnicā strādājošie brauciena dalībnieki sāņņēma bez maksas. Paldies par lielmēru vēlējumiem, dotos uz Sēdertāli un lielo interesi par mūsu startiem pēc atgriešanās mājās!

Tagad neliela atelpa, tad atkal treniņi, treniņi un jaunas sacensības. Gaidām jūs, cienjamie lasītāji, un jūsu bērnus orientieristu pulkā!

Ar orientieristiem runāja un publikāciju sagatavoja **HERMANIS HERCBERGS**

Si diena ir pienākusi: kopš 1. augusta ēdināšanas komplekss «Vitrium» ar ēdnīcu, bāru, kafeternu «Saiva», 2. ceha bufeti, konditorejas un galas cehu, citiem objektiem ir rūpnicas struktūrvienība. Visi kompleksa darbinieki tagad ir rūpnicas statusa Notikumi inventarizācija, pārņemšanas formalitātes.

Jūlija nogāle ēdināšanas kompleksā bija sapulcējušies, lai atva-ditos no saviem iepriekšējiem darba devējiem un tiktos ar jaunajiem.

Valmieras sabiedriskās ēdināšanas apvienības vadītājs **Nikolajs Milovankins** pateicas «Vitrium» kolektīvam par kopēju darba gados padarīto, sveica vairākus veterānus, kuriem šoreiz bija pienākusi kārtā. Rūpnicas direktors **Inārs Poljaks** sveica jaunuzņemtos rūpnicas kolektīva locekļus, izteica gandarījumu par šo notikumu, uzvēra, ka pēc apspardzes daļas un ugunsdzēsēju vienību pārņemšanas (tagad arī ēdināšanas kompleksa «Vitrium» klavis par rūpnicas struktūrvienību) Runāja arī kompleksa līdzšinējā un arī tagadējā vadītāja **Skaidrite Feldmane**.

Galvenais — profilakse

Nesen Valmieras rajona ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbinieki pārbaudīja ugunsdrošības stāvokli rūpnicas cehos un iecirkņos. Pēc pārbaudes tika noformēti priekšraksti, kura fiksēti rezultāti un konstatētie trūkumi. Izdota rūpnicas direktora pavele, kura izvirzīti konkrēti uzdevumi trūkumu novēršanai un ugunsdrošības stāvokļa uzlabošanai.

Automātiskā ugunsdzēsības signalizācija jāsavēģ kartība ausanas ceļa korpusa sešu stāvu daļa, realizācijas daļas gatavos produkcijas noliktavas, jāsamontē 5. ceha 2. pīstiecināmo materiālu iecirkni.

Jāierīko automātiskā ugunsdzēsības signalizācija 4. ceha teras iecirkni, materiāli tehniskās apgādes un komplektācijas daļas noliktavu saimniecības 13.1. un 13.2. noliktavā, remontu celtniecības, iecirkņa ražošanas un sadzīves telpās, AVS biroja telpās. Visos minētajos cehos un iecirkņos ugunsdzēsības signalizācija pēc ierīkošanas vai sakārtošanas un remonta jāpievieno apspardzes pultij.

Paveļē minēti arī, ka visās AVS biroja telpās ir jāierīko centralizēta elektroatslēgšanas iekārtā.

Jāierīko papildu divi automātiskā ugunsdzēsības signalizācija, pieslēdzot to apspardzes pultij, materiāli tehniskās apgādes un komplektācijas daļas 11. noliktavas pārzines kabinetā; sāja noliktavā jāatbrīvo eja pretim durvīm un ielievietam, materiāliem; regulāri jāatīra no stikla šķiedras putekļu un elļotāju tvaiku nosēdumiem iekārtas un augšējās konstrukcijas visas 2. ceha nodājas; jālikvidē ugunsdrošīgo antresoli un starpsienas MTA un K daļās noliktavu saimniecības 11. un 7.1. noliktavās.

Jau tuvākajā laikā jāizņem jautājums par piebūves uzcelšanu blakus esošajam ugunsdzēsēju depo un otras ugunsdzēsības mašīnas iegādi.

IEPIRKSIMIES?

Pie kinoteātra «Gaisma» aīša jau vairākas dienas atcina iedzīvotājus iegādāties lietotas apģērbus par pieņemamām cenām. Par šo pasākumu informē kinodirekcijas atbildīgie darbinieki.

— Esam iepirkuši no kādas Rīgas firmas no Somijas saņemtos lietotos apģērbus lielākā vairumā un arī turpināsim tos iepirkt. Kinoteātra foajē telpas ir pietiekami plašas, lai tur organizētu šo apģērbus izpardošanu. Izvēle ir plaša, sevišķi bērnu un sieviešu drēbju

sortimentā — kleitas, mēteļi, džemperī, svārkī, bērnu kombinezoni, kreklī, blūzes utt. Ir arī preces vīriešiem.

Ar visu atbildību varam pateikt, ka šīs preces nav ņemtas no humānās palīdzības, ka viens otrs kļūdaini apgalvo. Rīgā ir firma, kas speciāli nodarbojas ar lietoto apģērba iepirkšanu ārvalstīs, mūsu gadījumā — konkrēti Somijā. Mēs tikai sākam pierast pie līdzīga tirdzniecības veida un lietotu apģērbus izpardošanas, bet daudzas ārval-

stis tā jau kļuvusi ikdienišķa parādība.

Alcinām visus interesentus atnākt, apskatīties, izvēlēties un, ja paliks, arī iepirkties, — sarunas nobeigumā sacīja Laces kundze. Netālu no kinoteātra atrodas vairākas rūpnicas celtas mājas, kur dzīvo simtiem uzņēmuma strādājošo cilvēku un viņu ģimenes. Tikai jāšķerso Rīgas iela, un jūs esat pie kinoteātra ēkas. Tirdzniecība notiek katru dienu no 9 līdz 17.30, sestdienās līdz pl. 14.30. Tuvākajās dienās gaidāms jauns preču pieve-

Paviršība vai...?

Inventarizācija rūpnicas degvielas noliktavā, kuras pārzinis bija **Uģis Adata**, parādīja, ka uz 17. jūliju bija radies iztrūkums benzīnam AI-92 — 286 litri, AI-93 — 176 litri, bet benzīnam AI-76 radies 11 litru pārpalikums.

INFORMĀCIJA

Daudz bērnu ģimenes un viettuļās mātes humāno palīdzību var saņemt š. g. 12. augustā no pl.

Pēc dabīgā zuduma norakstīšanas un pārskirošanas izdarīšanas galīgais iztrūkums sastāda 410 litrus deficītas degvielas par turpat astoņiem tūkstošiem rubļu. Degvielas iztrūkums U. Adatas vadītāja noliktavā tika konstatēts arī agrāk.

Ar rūpnicas direktora paveļi **Uģis Adata** atbrīvots no darba.

14.00-17.00 sporta inventāra noliktavā, Stacijas ielā 22. Turpat pārdošanā būs bijušo pārskrejēju un estrādes ansambļa kostīmi (ceņa — no 150 līdz 250 rb.).